

Starší Claudio R. M. Costa
Předsednictvo Sedmdesáti

Poslušnost proroků

Je pro nás velkým požehnáním, že máme proroky i v dnešní době!

Já jsem byl do Církve obrácen. Jsem nesmírně vděčný za to, že Bůh vyslyšel mé modlitby a dal mi poznání a pevné svědectví, že Joseph Smith je prorokem Božím.

Než jsem se rozhodl, že se dám pokřtít do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, prostudoval jsem si výňatky ze životopisu Josepha Smitha. Po pozorném přečtení každého odstavce jsem se pomodlil. Pokud to chcete také zkusit, zabere to asi 14 hodin.

Když jsem četl, přemítal a modlil se, Pán mi dal své ujištění, že Joseph Smith je Jeho prorokem. Svědčím vám o tom, že Joseph Smith je prorokem, a protože jsem tuto odpověď obdržel od Pána, vím, že všichni jeho nástupci jsou proroky také. Je pro nás velkým požehnáním, že máme proroky i v dnešní době!

Proč je důležité, aby pravou církev Ježíše Krista a její členy vedli žijící proroci?

V Průvodci k písmům nalezneme tuto definici slova *prorok*: „Osoba, která byla povolána Bohem a která za něj mluví. Prorok jako posel Boží přijímá od Boha přikázání, prorockví a zjevení.“ („Prorok“, Průvodce k písmům, 134.)

Je velkým požehnáním, že můžeme přijímat slovo, přikázání a vedení od Pána v této obtížné době. Prorok

může být inspirován k tomu, aby ve prospěch lidstva viděl do budoucnosti.

Je nám řečeno: „Nečinít zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“ (Amos 3:7.) Tento verš nás učí tomu, že Pán svým prorokům zjeví naprosto cokoli, co považuje za důležité sdělit nám. Bude nám zjevovat svou vůli a bude nám dávat pokyny skrze své proroky.

Pán nám slíbil, že když uvěříme ve svaté proroky, budeme mít život věčný. (Viz NaS 20:26.) V šestém článku víry prohlašujeme, že věříme v proroky. Věřit znamená mít v proroky víru a důvěru, řídit se jejich slovy a dělat to, oč nás žádají.

V roce 1980, když prezident Ezra Taft Benson sloužil jako prezident Kvora Dvanácti apoštolů, pronesl na zasvěcujícím shromáždění BYU ve středisku Marriott mocné poselství o poslušnosti proroků. Jeho velkolepý proslov nazvaný „Čtrnáct zásad pro následování proroka“ se dotkl mého srdce. Díky němu jsem měl dobrý pocit z toho, že jsem se po přijetí křtu do Pánovy pravé Církve rozhodl po zbytek svého života následovat proroky.

Rád bych se s vámi podělil o několik zásad, kterým prezident Benson učil:

„Za prvé – Prorok je jediným člověkem, který ve všem hovoří za Pána.“ (1980 Devotional Speeches of the Year, [1981], 26.)

V naší době nás prorok vyzývá, abychom dodržovali přikázání, milovali své bližní, abychom sloužili, starali se o nastupující generaci, zachraňovali neaktivní a méně aktivní členy a dělali mnoho věcí, které nazýváme prorockými prioritami. Musíme porozumět tomu, že tyto priority jsou Božími prioritami, a že prorok je Jeho hlasem, který tyto priority oznamuje celé Církvi a celému světu.

Dostali jsme radu, že máme „dbáti na všechna jeho slova a přikázání“ (NaS 21:4). Dále se učíme:

„Neboť slovo jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst, ve vši trpělivosti a víře.

Neboť konáním těchto věcí vás brány pekelné nepřemohou; ano, a Pán Bůh rozptýlí před vámi moci temnoty a způsobí, aby se nebesa zachvěla pro vaše dobro a slávu jeho jména.“ (NaS 21:5–6.)

Druhá zásada – „Žijící prorok je pro nás nezbytnější než standardní písmo.“ („Fourteen Fundamentals,“ 26.)

Žijící prorok pro nás získává konkrétní zjevení. Vzpomínám si na mnoho příležitostí, kdy jsem osobně slyšel jednoho ze služebníků Páně mluvit o nějaké určité věci pro dané město či zemi. Pamatuji si přinejmenším na tři žijící proroky, vidoucí a zjevovatele, kteří hovořili o mé zemi, o Brazílii. Jeden z těchto služebníků řekl, že Brazílie se stane ekonomicky silnou zemí světa a bude zbavena inflace. V té době byla každý měsíc míra inflace dvojciferným číslem. Pro mnohé bylo těžké uvěřit tomu, co prorok řekl, ale já jsem mu věřil. Nyní má Brazílie již po několik let jen pětiprocentní roční inflaci. Brazílie se stala osmou ekonomicky

v myslí Boží. Kdybych se o to pokusil, Pán by mne odstranil z mého místa, a tak odstraní jakéhokoli jiného muže, jenž se pokusí odvádět děti lidské od zjevení Božích a od jejich povinnosti.“ (Oficiální prohlášení - 1.)

Pátá zásada – *Prorok nemusí mít nějaké zvláštní pozemské vzdělání nebo pověření, aby mohl kdykoli mluvit na jakékoli téma nebo jednat v jakékoli věci.* („Fourteen Fundamentals,“ 27.)

Pán povolal mladého muže Josepha Smitha, aby znovuzřídil Jeho Církev. Myslíte, že mladý Joseph Smith měl doktorát z teologie nebo z přírodních věd? My víme, že mladý Joseph byl mužem prostým a akademicky nevzdělaným. Byl však vyvolen Pánem a obdržel od Pána vše, co bylo nezbytné k tomu, aby povolání proroka Znovuzřízení ctil a zveleboval.

President Benson pokračoval:

„Šestá zásada – *Prorok nemusí říci ‚Tak praví Pán‘, chce-li nám dát písmo.* ...

„Sedmá zásada – *Prorok nám říká to, co potřebujeme vědět, ne vždy to, co vědět chceme.*“ („Fourteen Fundamentals,“ 27, 28.)

A poté president Benson citoval z 1. Nefiho 16:1, 3:

„A nyní, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal promlouvati k svým bratřím, vizte, pravili mi: Oznamil jsi nám tvrdé věci, tvrdší, nežli jsme schopni snést. ...

A nyní, bratři moji, kdybyste byli spravedliví a kdybyste byli ochotni poslouchati pravdu a dbáti jí, abyste mohli kráčet před Bohem zpřímá, pak byste nereptali pro pravdu a neříkali byste: Promlouváš k nám tvrdé věci.“

Osmá zásada – *Prorok není omezen lidským uvažováním.* ...

„... Zdá se vám rozumné léčit malomocenství tím, že nemocnému řeknete, aby se sedmkrát omyl v určité řece? To je však přesně to, co prorok

nejsilnější zemí světa, a daří se jí skvěle!

Třetí zásada – *„Žijící prorok je pro nás důležitější než prorok mrtvý.“* („Fourteen Fundamentals,“ 27.)

V písmech je o tom velké poučení. Za časů Noéma bylo pro lid snazší věřit mrtvým prorokům, ale bylo pro ně těžké uvěřit Noémovi. A my víme, že díky své nedůvěřivosti

nepřežili povodeň. (Viz Genesis 6–7.)

Čtvrtá zásada – *„Prorok nikdy nesvede Církev z cesty.“* („Fourteen Fundamentals,“ 27.)

Znovu se můžeme poučit od žijících proroků. President Wilford Woodruff řekl: „Pán nikdy nedovolí mně ani žádnému jinému muži, jenž stojí jako president této Církev, aby vás svedl z cesty. To není v programu. To není

Elizeus poradil malomocnému, a ten se uzdravil. (Viz 2. Královská 5.)“ („Fourteen Fundamentals,“ 28.)

President Benson pokračoval v předkládání dalších zásad ohledně poslušnosti proroka. Přečtu vám posledních šest zásad a vyzvu vás, abyste během svého příštího rodinného domácího večera tyto zásady vyhledali ve slovech a v učení žijících proroků, vidoucích a zjevovatelů, která pronesli na této generální konferenci.

„Devátá zásada – Prorok může obdržet zjevení v jakékoli věci, časné nebo duchovní. ...“

Desátá zásada – Prorok se může zapojit do občanských záležitostí. ...“

Jedenáctá zásada – Dvěma skupinami, které mají největší problémy s následováním proroka, jsou pyšní, kteří jsou učení, a pyšní, kteří jsou bohatí. ...“

Dvanáctá zásada – Prorok nemusí být ve světě a světskými lidmi právě oblíben. ...“

Třináctá zásada – Prorok a jeho rádce tvoří První předsednictvo – nejvyšší kvorum v Církvi. ...“

Čtrnáctá zásada – Proroka a předsednictvo – žijícího proroka a První předsednictvo – následujte, a buďte požehnáni; odmítněte je, a trpěte.“ („Fourteen Fundamentals,“ 29.)

Je pro nás výsadou slyšet slova žijících proroků, vidoucích a zjevovatelů během této nádherné generální konference. Proroci budou sdělovat vůli Páně nám, Jeho lidu. Předají nám slovo Boží a Jeho rady. Věnujte pozornost jejich pokynům a podnětům, a já vám svědčím o tom, že váš život bude zcela požehnan.

Ježíš je Kristus, náš Spasitel a Vykupitel. Thomas S. Monson je žijícím prorokem Božím, a První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů jsou proroci, vidoucí a zjevovatelé. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

David M. McConkie

První rádce v generálním předsednictvu Nedělní školy

Výuka evangeliumu a učení se evangeliumu

Nejdůležitější je postoj neboli duch, se kterým učitel vyučuje.

Jako člen generálního předsednictva Nedělní školy mám pocit, že bych měl dnes dopoledne svůj proslov zahájit slovy: „Dobrý den, studenti.“

Mé dnešní poselství je pro všechny, kteří byli povoláni učit, ať už sloužíte v kterékoli organizaci a ať už jste do Církve nedávno obrácení nebo jste učiteli s dlouholetými zkušenostmi.

Nebudu mluvit o tom, „jak“ máme učit, ale spíše o tom, „jak se“ máme učit. Mezi tím, co učitel říká, a tím, co jeho studenti slyší nebo čemu se naučí, může být podstatný rozdíl.

Pomyslete na chvíli na učitele, který něco ve vašem životě změnil.

Co způsobilo, že jste si zapamatovali, čemu učil, že jste toužili objevit pravdu sami pro sebe, používat svobodu jednání a jednat a nenechat, aby bylo jednáno za vás – jinými slovy, že jste se učili? Čím se tento učitel odlišoval od těch ostatních?

Jeden úspěšný učitel a spisovatel řekl: „Při výuce je nejdůležitější postoj. Postoj učitele.“¹

Všimněte si, že při výuce není nejdůležitější to, kolik let je učitel členem Církve nebo jaké má s výukou zkušenosti, nejdůležitější není dokonce ani učitelova znalost evangelia nebo jeho vyučovací metody. Nejdůležitější je postoj neboli duch, se kterým učitel vyučuje.

